

Amuțire

Dusan Gora

În lunca auzului
Au încremenit
Frângere de oase
Și scâncet de copil
Și brațe frământând ultima îmbrățișare
Sub aripile pământului.
Lunca le amuți cu pietre
Le uscă în sâmburi reci de vânt
Le ascunse în uitare
Ca nimeni
Niciodată
Să nu le mai îngâne
Prin cântecul fantomatic
Nesupus cântec
Al auzului.